

“वपनं नैव नारीणां नानुब्रज्याजपादिकम् ।
न गोष्ठे शयनं तासां न च दध्नाङ्गवाजिनम् ॥
सर्वान् केशान् समुद्भूय हृदयेदङ्कुलिहयम् ।
एवमेव तु नारीणां सुखसुखनमादिश्रेत् ॥”
इति गोवधप्रकरणे विवेचितम् ।
“प्रायश्चित्तमिदं कृत्वा पुनरेव व्रतो भवेत् ।
पूर्वं यद्दोषाः सङ्कल्पं प्रमादात्माचरेद्यदि ।
जोषन् भवति चण्डालो न्तः श्वा चाभि-
चायते ॥”

इति प्रायश्चित्तविवेकधृतवचनम् ॥

देवलः ।
“सर्वभूतभयं याधिः प्रमादो गुरुशासनम् ।
अव्रतज्ञानि कथ्यन्ते सङ्गदेतानि शास्त्रतः ॥”
भर्तारनुश्रया स्त्रीणां व्रतकरिणो न दीवः । कामं
भर्तारनुश्रया व्रतोपवासनियमेभ्योऽदीनामभ्यासः
स्त्रीधर्मे इति संवत्सरप्रदीपधृतशुक्लवचनात् ।
अत्र कथाश्रवणमाह देवीपुराणम् ।
“तद्द्वानं तल्पः ज्ञानं तत्कथाश्रवणादिकम् ।
उपवासव्रततो ह्येते गुणाः प्रोक्ता मनोविभिः ॥”
अथ व्रतप्रतिष्ठाविधिः ।

श्रीभगवानुवाच ।

“गोपयारामसेतूनां मठसंक्रमवेक्षणम् ।
नियमव्रतज्ञानां प्रतिष्ठां प्रदय्य सत्तम ॥
ब्राह्मणं विधिना वङ्गं समाधाय विचक्ष्वः ।
शिलां पूर्णचटं कांक्षं सन्धवे स्थापयेद्बुधः ॥
ब्रह्मन् सर्वं समासाद्य श्रपयेद्यवमयं चरम् ।
श्रीरेष कपिलायास्तु तद्विष्णोरिति साधकः ॥
प्रणवेनाभिधायांश्च दूर्वां संघट्टयेत् ततः ।
साधयित्वावताम्येष तद्विष्णोरिति होमयेत् ॥
वाङ्मत्या चैव गायत्र्या तद्विष्णोरिति होमयेत् ।
विश्वतश्चतुरिदृक्त्वा वेदाद्यैर्होमयेत्तथा ॥
ॐ भूरभ्यवे स्वाहा । ॐ स्वर्गाय स्वाहा । ॐ
प्रजापतये स्वाहा । ॐ अन्नरीचाय स्वाहा ।
ॐ द्यौः स्वाहा । ॐ ब्रह्मणे स्वाहा । ॐ
एशवे स्वाहा । ॐ महाराजाय स्वाहा ।
ॐ सोमं राजानमिति जुहुयात् । ॐ लोक-
पालेभ्यः स्वाहा । स्वस्वमन्त्रैर्जुहुयाद्यहेभ्यश्च ।
एवं हुत्वा चरोर्भागं दद्यात् दशदिशां बलिम् ।
ततः पलाशसमिधा हुनेदद्योत्तरं श्रुतम् ॥
आप्यन्तु जुहुयात् पश्चादेभिर्मन्त्रैर्दिशोत्तमः ।
ततः पुरवसुक्तेषु मन्त्रैराप्यन्तु होमयेत् ॥
इरावतीति जुहुयात् तिलान् घृतपरिश्रुतान् ।
हुत्वा च ब्रह्मविष्णोश्चैवानामनुयायिनम् ॥
यद्वाङ्माहुती हुत्वा लोकेशानामथो पुनः ।
पर्वतानां नदीनाञ्च समुद्राणां तथैव च ॥
हुत्वा याङ्गतिभिर्दद्यात् शुचा पूर्णाहुतित्रयम् ।
वौषट्कान्तं मन्त्रेण वैष्णवेन सुरोत्तम ॥
पञ्चमश्वत्थं संप्राश्य दद्यादाचार्यैर्दक्षिणाम् ।
तिलपात्रं हेमयुक्तं सवस्त्रं गामकङ्कताम् ।
प्रीयतां भगवान् विष्णुरितुत्तुङ्गेऽव्रतं नरः ॥१॥
आरामं कारयेद्यस्तु नन्दने स चिरं वसेत् ।
संभ्रदानान् सर्वान्कं प्राप्नोति पुरवः सदा ॥

सेतुप्रदानादिद्वयस्य लोकमाप्नोति मानवः ।
प्रदादानादाद्यश्च लोकमाप्नोत्यसंशयम् ॥
संक्रमाणात्तु यः कर्ता दुर्गतिं तरते नरः ।
खर्गलोके च निवसेत् इत्थकासेतुव्रतया ॥
गोमार्गस्य तथा कर्ता गोलोके क्रीडते चिरम् ।
नियमव्रतज्ञद्वयाति विष्णुलोकं नरोत्तमः ॥
ज्ञच्छ्रुत् खर्गमाप्नोति सर्वपापविवर्जितः ।
अनेन विधिना मर्त्याः संपूर्णं फलमाप्नुयात् ॥१॥
इयं प्रतिष्ठा सामान्या सर्वसाधारणानघ ।
कर्त्तव्या देशिकेनैस्तु प्रतिष्ठा यत्र विद्यते ॥
इति संज्ञेपतः प्रोक्तः समुदायविधिस्तव ।
सर्वेषामेव वर्णाणां सर्वकामफलप्रदः ।
सर्वेषु केषु कर्त्तव्या प्रतिष्ठा विधिना बुधैः ।
फलार्थिभिस्त्वप्रतिष्ठं यस्माद्ब्रह्मजमुच्यते ॥”

इति ह्यश्विर्षे समुदायप्रतिष्ठापटलः ॥ १ ॥

ब्राह्मणं वैदिकेन स्यस्योक्तविधिनेति यावत् ।
शिलेति उदूखलोपलक्षणम् । कांक्षं अभिप्रण-
यनायेम् । कांक्षेण अभिप्रणयनमाह । यस्या-
संघट्टे ।
“शुभं पात्रान् कांक्षं स्थानोनाधिं प्रणयेद्-
बुधः ॥

तस्याभावे सरावेण नवेनाभिसुखश्च तम् ।
सर्वतः पाणिपादान्तः सर्वतोऽग्निशिरोमुखः ।
विश्वरूपो महानभिः प्रबोतः सर्वकर्मसु ॥”
एवञ्चाभिप्रणयनानन्तरं सर्वत इत्यस्य पाठो
युक्तः । प्रबोत इति मन्त्रजिज्ञातु । अन्यथा
स्थापनानन्तरं एतद्विधानं यथं स्यात् ॥ १ ॥
अत्र च पाकाङ्गलात् साहसनामानमभिमाह
यस्यासंघट्टः ।
“प्रायश्चित्ते विधुश्चैव पाकयज्ञे तु साहसः ।
पूर्णाहुत्यां ऋद्धौ नाम श्रान्तिके वरदक्षया ।
आहूय चैव होतव्यं यत्र यो विहितोऽनलः ॥”
प्रायश्चित्ते होमकर्मवेगुयसमाधानार्थं प्राय-
श्चित्तात्मकमहायाङ्गतिहोमादौ । तथा च
हृन्दोगपरिशिष्टम् ।

“यत्र याङ्गतिभिर्होमः प्रायश्चित्तात्मको भवेत् ।
चतस्रस्रत्र विज्ञेयाः स्त्रीपाणिशय्ये यथा ।
अपि वाज्ञानमिच्छेया प्राजापत्यापि वाङ्गतिः ।
होतव्या चिर्विकल्पोऽयं प्रायश्चित्तविधिः
स्मृतः ॥”
अत्र चिर्विकल्प इत्यभिधानात् सामगानां भव-
देवभट्टोक्तशास्त्रायनहोमो नियामात्मिकः ।
अत्रासुकामे इहागच्छागच्छ इत्युच्यते यवा-
भावे व्रीह्यादिभिरपि होमः ।
“हविष्येयु यवा सुखास्तदशु व्रीहयः स्मृताः ।
माषकोद्रवगौरादीन् सर्वान्भावे विवर्जयेत् ॥
यथोक्तवस्त्रसम्पत्तौ याङ्गं तदङ्कारि यत् ।
यवानामिव गोधूमा व्रीहीशामिव शालयः ॥”
इति हृन्दोगपरिशिष्टात् ।
तत्र गोभिरेण अथ हविर्निष्पति व्रीहीन्
यवान् वा कांक्षि चरखायां वा अस्तुष्टे त्वा
कुट्टं निर्वपासोति देववानामोद्देशः । वक्रद-

यजुषा हिस्तुष्णीमिच्छनेन निर्व्वापक्रमाभिधानात्
सामगेन तन्मात्रं कर्त्तव्यम् । अत्र च विष्णवे
त्वा कुट्टं निर्व्वापामीच्छनेन यजुषा चरं इत्यभि-
धानात् हवनीयनिर्व्वापयादित्यवगम्यतिः
कर्त्तव्या । तत्र हृन्दोगपरिशिष्टम् ।

“देवतासंख्यया यद्वा निर्व्वापांश्च एषक् एषक् ।
तूर्ण्यो हिरव यद्वायाडोमश्चापि एषक् एषक् ॥”
अत्र देवतासंख्यया एषक् एषक् निर्व्वापः ।
अनुनिर्व्वापस्तन्त्रैवे । होमोऽपि एषक् एष-
मेवेति । आलस्यादिपुरवसुदोषेण यद्दोषतन्त्र-
जेनापि मन्त्रेण निर्व्वापादिकं समाचरन्ति
याज्ञिकाः ।
“घाते न्यूने तथा ष्टिन्ने साम्नाय्ये मान्तिके
तथा ।

यज्ञे मन्त्राः प्रयोक्तव्या मन्त्रा यज्ञार्थसाधकाः ॥”
इत्युक्तेः । मान्तिके मन्त्रमाय्ये अवघातादौ न्यूने
तत्काये मन्त्रपाठाभावे मन्त्राः प्रयोक्तव्याः ।
कपिलाया अभावे अन्यथेनोरपि हृतेन सप्रणव-
तद्विष्णोरित्यनेनाभिधायं हर्वा इतिशब्दार्थेन
संमिश्रयेत् । दूर्वा च प्रादेशप्रमाणा इत्युक्त-
वित्तारा याज्ञा ।
“इभजातीयमिभार्हप्रमाणं मेच्छवं भवेत् ।
एतं वार्त्तं एष्यमवदानक्रियाचमम् ॥
एषेव दूर्वा यस्तत्र विशेषस्तमहं हुवे ।
दूर्वा इत्युक्तप्रमाण्या तुरीयेन च मेच्छयम् ॥”

इति हृन्दोगपरिशिष्टात् ।

इभार्हप्रमाणं प्रादेशमात्रम् । प्रादेशइयमिभस्य
प्रमाणं परिकीर्तितम् । इति हृन्दोगपरि-
शिष्टोक्तः । अथेत्यनेन स्यस्योक्तशेषकर्मसमा-
पनानन्तरं प्रकृतहोमः । अत्र बहुदेवताक-
परहोमादुपघातहोमः ।
“चरी तु बहुदेवत्वे होमः स्यादुपघातवत् ॥”

इति हृन्दोगपरिशिष्टधृतवचनम् ।

उपघातलक्षणमाह यस्यासंघट्टः ।
“पाणिना मेच्छयेनाथ सुवेणैव तु यद्दधिः ।
हूयते चातुपस्त्रीयं उपघातः स उच्यते ॥
यदुपघातं जुहुयाच्चरावाप्यं समापयेत् ।
मेच्छयेन तु होतव्यं नान्यभागे न खिद्यत् ॥”
अनुपस्त्रीयं इत्यनेन सुचि यच्चतुरावर्त्तं पञ्चा-
वर्त्तं वा हृतोपस्त्रीयादिकं तदत्र नास्ति तेन
मेच्छयादिना सङ्गतं यद्दोषा होतव्यम् ॥ १ ॥
प्रकृतहोमात् प्राक् बहुपूजनमाह मार्कण्डेय-
पुराणम् ।

“पूजयेच्च ततो वङ्गं दद्यात्पाप्याहुतीः क्रमात् ॥”
तत इति वङ्गं नामकरव्यायानानन्तरम् ।
होमाहुताने स्मृतिः ।
“मन्त्रोद्धारपूर्वेषु साहान्तेन विचक्ष्वः ।
खाहावसाने जुहुयाद्वायन् वे मन्त्रदेवताम् ॥”
ततस्तद्विष्णोरिति मन्त्रे चरवा होमयेत् । एवं
वाङ्मत्या प्रत्येकं भूरित्यादिना । गावत्र्या
चावित्र्या । तद्विष्णोरिति तद्विष्णो विपश्यन्ने
आय्याव इत्यादिना । विश्व इति विश्व-